

เทศบัญญัติ

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พุทธศักราช ๒๕๕๒

เทศบาลตำบลร่มเกล้า

อำเภอนิคมคำสร้อย จังหวัดนราธิวาส

ประกาศเทศบาลตำบลร่มเกล้า

เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลร่มเกล้า การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2552

ด้วยเทศบาลตำบลร่มเกล้า ได้ตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลร่มเกล้า เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2552 โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลร่มเกล้าในการประชุม สมัยสามัญ ครั้งที่ 2/2552 เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2552 และเมื่อวันที่ 25 เมษายน 2552 ผู้ว่าราชการจังหวัด นุกด้าหารพิจารณาแล้วให้ความเห็นชอบ ตามหนังสือจังหวัดนุกด้าหาร ที่ นห 0037.4/3084 ลงวันที่ 25 เมษายน 2552

อาศัยอำนาจตามมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 เทศบาลตำบลร่มเกล้า จึงขอประกาศบังคับใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลร่มเกล้า เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2552 โดยเทศบัญญัติฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผยแพร่ ณ สำนักงานเทศบาลตำบลร่มเกล้าแล้วเจ็ดวัน รายละเอียดปรากฏตามสำเนาเทศบัญญัติฯ ที่แนบท้ายประกาศนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2552

(นายสมัคร ชุมครี)

นายกเทศมนตรีตำบลร่มเกล้า

เทศบัญญัติ

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พุทธศักราช ๒๕๕๒

เทศบาลตำบลร่มเกล้า

อำเภอโนนค้ำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ในการเสนอเทศบัญญัติเทศบาลตำบลร่มเกล้า
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ.๒๕๕๒

หลักการ

เพื่อออกเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลร่มเกล้า

เหตุผล

เนื่องจากเทศบาลตำบลร่มเกล้า ซึ่งเดิมมีฐานะเป็นองค์กรบริหารส่วนตำบลร่มเกล้า ขังไม่เคยมีการตราข้อบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ซึ่งสภาพในปัจจุบันในเขตเทศบาลตำบลร่มเกล้า มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไป มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นมากขึ้น การสัญจรบนถนนสาธารณะมีความแออัดคับคั่งมากขึ้น หากไม่มีการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ อาจก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ทางด้านมลพิษเหตุร้าย อุบัติเหตุ สุขภาพ ตลอดจนการทรมานสัตว์ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตประชาชนในเขตเทศบาลตำบลร่มเกล้า และเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ เทศบาลตำบลร่มเกล้า จึงเห็นสมควรตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลครุ่นเกล้า
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม
ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ และมาตรา ๑ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ เทศบาลตำบลครุ่นเกล้าโดยได้รับความเห็นชอบจาก
สภาเทศบาลตำบลครุ่นเกล้า และโดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดมนูกาหาร จึงออกเทศบัญญัติไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "เทศบัญญัติเทศบาลตำบลครุ่นเกล้า เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๒"

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยแพร่ที่สำนักงานเทศบาล
ตำบลครุ่นเกล้าแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นๆ ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้
หรือซึ่งบังคับหรือแยกกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

"สัตว์" หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสัตว์เดี้ยง หรือสัตว์ป่า หรือสัตว์ชนิดอื่น ๆ
ที่คนสามารถนำมาเลี้ยงได้

"การเลี้ยงสัตว์" หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษา
ตลอดจน ให้อาหารเป็นอาจิณ เพื่อให้สัตวนั้นเจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้

"การปล่อยสัตว์" หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่
เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

"เจ้าของสัตว์" หมายความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

"สถานที่เลี้ยงสัตว์" หมายความว่า คอกสัตว์ ทรงสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลครุ่นเกล้า

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

"ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงาน
เทศบาลซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติการมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ในเขตเทศบาลตำบลร่มเกล้าโดยเด็ดขาด ได้แก่

๕.๑ งูพิษและงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง

๕.๒ ปลาปิรันยา

๕.๓ คางคกไฟ

๕.๔ สัตว์ดุร้ายต่าง ๆ

๕.๕ สัตว์มีพิษร้ายอื่น ๆ

๕.๖ สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น ๆ

ข้อ ๖ ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระเบื้อง สุกร แพะ แกะ ในเขตพื้นที่ต่อไปนี้โดยเด็ดขาด

๖.๑ พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นเขตพานิชยกรรม และเขตประชากรหนาแน่น

๖.๒ พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นประเภทอนุรักษ์ เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมไทย (ตาม พ.ร.บ.ผังเมืองรวม)

การเลี้ยงสัตว์อื่นนอกจากประเภทที่ได้ระบุไว้ในวรคต้น ให้กระทำได้ภายใต้ความเห็นชอบของเทศบาลตำบลร่มเกล้า แต่ห้ามมิให้ปล่อยสัตว์ออกนอกที่เลี้ยงสัตว์

ข้อ ๗ การเลี้ยงสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระเบื้อง สุกร แพะ แกะ เปิด ไก่ สุนัข แมว นก nok เอกพื้นที่ที่ระบุไว้ใน ข้อ ๖ นั้น สามารถกระทำได้ แต่ห้ามมิให้ปล่อยสัตว์นั้นออกนอกที่เลี้ยงสัตว์และต้องปฏิบัติโดยเคร่งครัด ดังนี้

๗.๑ จำนวนสัตว์ต้องไม่นำมากเกินสมควร

๗.๒ การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อมลภาวะและก่อเหตุรำคาญ

๗.๓ ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อจากสัตว์มาสู่คน

การเลี้ยงสัตว์ดังกล่าว จะต้องอยู่ภายในเขตเทศบาลบัญชี และตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลร่มเกล้าโดยเคร่งครัด

ข้อ ๘ การเลี้ยงสัตว์ ต้องปฏิบัติการภายใต้มาตรการต่อไปนี้

๘.๑ สถานที่ตั้ง

๘.๑.๑ ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้ผู้อื่นอยู่ใกล้เคียง

๘.๑.๒ ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ ซึ่งก็นเป็นสัดส่วน และให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะทางน้ำสาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีทิ่งอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งใดปิดคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตวนั้น ไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ ประเภทเดียวกัน

๙.๒ อาคารและส่วนประกอบ

๙.๒.๑ อาคาร ต้องเป็นอาคารเอกสารและมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้น ๆ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

๙.๒.๒ พื้น ต้องเป็นพื้นแน่น ไม่ Schroeder และ เว็บแต่การเลี้ยงสุกร พื้นจะต้องเป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียงพอสมควร เพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

๙.๒.๓ หลังคา ต้องมีความสูงจากพื้นมากพอควร และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

๙.๒.๔ คอก ต้องมีการกันคอนกรีตสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

๙.๒.๕ การระบายอากาศ ต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเทให้เพียงพอ

๙.๓ การสุขาภิบาลทั่วไป

๙.๓.๑ การระบายน้ำ

๙.๓.๑.๑ ต้องจัดให้มีระบบดูดซึ่งน้ำโดยรอบตัวอาคาร ให้มีความลาดเอียงเพียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก

๙.๓.๑.๒ น้ำทิ้ง ต้องมีการบำบัดก่อนระบายน้ำสู่ทางระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะหรือในที่เอกสารน้ำ

๙.๓.๒ การกำจัดมูลสัตว์

๙.๓.๒.๑ ต้องเก็บความมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน

๙.๓.๒.๒ ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตวนำโรค

๙.๓.๓ การป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ

๙.๓.๓.๑ ถ้ามีการสูบน้ำไฟได้แมลงให้สัตว์ ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๙.๓.๓.๒ ต้องป้องกันเสียงร้องของสัตว์ ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๙.๓.๓.๓ สำหรับการเลี้ยงสัตว์ที่มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันขนไม่ให้ปลิวฟุ้งกระจายออกไปนอกสถานที่

๙.๓.๓.๔ ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

๙.๓.๔ การรักษาความสะอาด ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

๙.๓.๕ การกำจัดชากระดับสัตว์ให้ใช้วิธีเผา หรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแผลง
เพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรค และการก่อเหตุร้ายจากกลิ่นเหม็น

๙.๔ การปฏิบัติการอื่น ๆ

ต้องปฏิบัติตามเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๒
ในส่วนที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๘ เมื่อปรากฏว่าผู้ใดปล่อยสัตว์เลี้ยงไปในที่หรือทางสาธารณะ อันเป็นการฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้
ให้พนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับและกักสัตว์นั้นไว้ได้
โดยจะนำสัตว์ไปกักไว้ในที่กักสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้

ข้อ ๑๐ ในระหว่างการจับหรือกักสัตว์ หากเกิดความเสียหายใด ๆ ต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน
ของผู้อื่นหรือเกิดอุบัติเหตุอื่นใดต่อสัตว์นั้นก็ตาม เทศบาลต้องคร่อมเกล้าไม่ต้องรับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้น
ตลอดจนค่าเสียหายหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ให้ตกเป็นภาระของเจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์นั้น

ข้อ ๑๑ เมื่อได้จับสัตว์และนำสัตว์มา กักขังไว้ตามข้อ ๘ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะประกาศให้เจ้าของ
สัตว์ทราบและให้มารับสัตว์ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่ได้จับสัตว์มา กักไว้ โดยจะประกาศที่สำนักงาน
เทศบาลต่อไปนี้และหรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันแล้ว ไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์
ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลต่อไปนี้และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจัดการขายหรือขาย
ทอดตลาดได้ทันที

ข้อ ๑๒ กรณีที่การกักสัตว์อาจเกิดอันตรายแก่สัตว์นั้น หรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกิน
สมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดก่อนกำหนด ๓๐ วัน ก็ได้ เงินที่ได้จากการขาย
เมื่อหักค่าใช้จ่ายในการขายและเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาเงินนั้นแทนสัตว์

กรณีที่สัตว์นั้นตายหรือเจ็บป่วยหรือไม่ควรจำหน่ายต่อไปหรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายต่อ
ประชาชน เมื่อสัตว์แพที่ได้ตรวจสอบและได้ให้ความเห็นเป็นหนังสือแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ
ทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร ได้

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่เจ้าของสัตว์มารับสัตว์คืนไปจากที่กักสัตว์เทศบาลต่อไปนี้
กำหนดเวลา เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าปรับและค่าเลี้ยงดูสัตว์ ดังต่อไปนี้

อัตราค่าปรับ

๑. ช้าง	ค่าปรับเชือกละไม่เกิน	๑,๐๐๐.- บาท
๒. ม้า โโค กระนือ	ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๕๐๐.- บาท
๓. สุกร แพะ แกะ สุนัข	ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๒๐๐.- บาท
๔. สัตว์อื่น ๆ	ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๑๐๐.- บาท

อัตราค่าเลี้ยงดู

เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงสัตว์ไว้แก่เทศบาลตำบลคร่อมเกล้าตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง
ข้อ ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ในข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๑๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลคร่อมเกล้าเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจสั่งการเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ

(ลงนาม)

๙๗.

(นายสมัคร ชุมศรี)

นายกเทศมนตรีตำบลคร่อมเกล้า

เห็นชอบ

(ลงนาม)

๘-๑๗๘๙

(นางสาวสุมามา น้ำเงินปี)

รองผู้อำนวยการสังกัดกระทรวง ปฏิบัติภาระแทน
ผู้อำนวยการจังหวัดมุกดาหาร